

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 76/2018
07.02.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због у саизвршилаштву продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Живорада Кораћевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Крагујевцу 1К бр. 34/17 од 06.09.2017. године и Кв бр. 272/17 од 04.10.2017. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Живорада Кораћевића, као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Крагујевцу 1К бр. 34/17 од 06.09.2017. године и Кв бр. 272/17 од 04.10.2017. године, и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Виши суд у Крагујевцу решењем 1К бр. 34/17 од 06.09.2017. године досудио је браниоцу окривљеног АА, адвокату Живораду Кораћевићу трошкове одбране у кривичном предмету К бр. 34/17 у износу од 345.000,00 динара, а на име награде и нужних издатака браниоца и наложио рачуноводству суда да у року од 60 дана од дана правноснажности решења исте исплати из буџетских средстава са законском затезном каматом почев од извршности решења па до коначне исплате.

Ванрасправно веће Вишег суда у Крагујевцу решењем Кв бр. 272/17 од 04.10.2017. године, одбило је као неосновану жалбу браниоца окривљеног изјављену против првостепеног решења.

Против правноснажних решења Вишег суда у Крагујевцу 1К бр. 34/17 од 06.09.2017. године и Кв бр. 272/17 од 04.10.2017. године захтев за заштиту

законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Живорад Кораћевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев а побијана решења укине.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП налазећи да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода и предлога у поднетом захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Живорада Кораћевића, је основан.

Основано бранилац окривљеног АА у образложењу поднетог захтева за заштиту законитости указује да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка, повредио закон и то одредбу члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Вишег суда у Крагујевцу 1К бр. 8/16 од 03.02.2017. године која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 443/17 од 05.05.2017. године, окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио у саизвршилаштву продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези члана 33. и 61. КЗ. Истом пресудом је на основу члана 265. став 1. ЗКП одлучено да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Побијаним решењима Вишег суда у Крагујевцу 1К бр. 34/17 од 06.09.2017. године и Кв бр. 272/17 од 04.10.2017. године, браниоцу окривљеног АА адвокату Живораду Кораћевићу, на основу поднетог трошковника у коме су таксативно набројане предузете радње и у предметном кривичном поступку исте опредељене у укупном износу од 487.500,00 динара, првостепеним решењем је досуђена исплата трошкова кривичног поступка само у износу од 345.000,00 динара, на име награде и нужних издатака браниоца у кривичном предмету К 34/17, који ће се исплатити из буџетских средстава суда а за износ преко досуђеног сматрајући да трошковник браниоца у конкретном случају није правилно постављен није досудио трошкове на име одбране у истражном поступку (дана 14.04.2014. године, дана 07.05.2014. године, дана 24.02.2015. године, дана 14.05.2015. године), и трошкове на име приступа одложеној истражној радњи дана 11.03.2015. године, налазећи да исти нису настали пред Вишим судом у Крагујевцу већ пред Вишим јавним тужилаштвом у Крагујевцу, па самим тим и не могу бити исплаћени из буџетских средстава суда а што је све потврђено решењем ванрасправног већа Вишег суда у Крагујевцу Кв. бр. 272/17 од 04.10.2017. године.

Међутим, по оцени Врховног касационог суда а супротно изнетим закључцима првостепеног суда, у конкретном случају се ради о деловима јединственог кривичног поступка због чега се и трошкови кривичног поступка морају посматрати као јединствена целина.

Наиме, према одредби члана 261. став 1. ЗКП трошкови кривичног поступка су издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док став 2. тачка 7) истог члана прописује да трошкови кривичног поступка обухватају, између осталог, награде и нужне издатке браниоца.

Чланом 2. став 1. тачка 14) ЗКП одређено је значење израза „поступак“ који се односи на предистражни поступак и кривични поступак.

Чланом 266. ЗКП поред осталог прописано је да награду и нужне издатке браниоца и пуномоћника оштећеног, оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца, дужно је да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама Законика о кривичном поступку награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

У конкретном случају по оцени Врховног касационог суда ради се о трошковима браниоца окривљеног за кривично дело за које је одбрана обавезна, а који су настали пред јавним тужиоцем, у фази пре оптужења, када поступак није окончан спровођењем појединих доказних радњи, већ је довршен пред судом доношењем правноснажне пресуде којом је окривљени ослобођен од оптужбе да је извршио предметно кривично дело, па је очигледно да се у таквој ситуацији трошкови кривичног поступка требају посматрати као целина, о којима је донета пресуда, као што је то у конкретном случају где је правноснажном пресудом на основу одредбе члана 265. став 1. ЗКП одлучено да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Према томе, имајући у виду да се у конкретном случају радило о обавезној одбрани од стране браниоца окривљеног, а поступак није окончан спровођењем доказних радњи од стране јавног тужиоца, већ је настављен пред судом и довршен правноснажном пресудом којом је окривљени ослобођен од оптужбе, то се по оцени Врховног касационог суда сви трошкови одбране у конкретном случају морају посматрати у целини, јер су настали у континуираном поступању током поступка до његовог окончања.

С`обзиром на наведено и по оцени Врховног касационог суда очигледно је суд погрешно трошкове кривичног поступка раздвојио на трошкове настале у фази поступка пред јавним тужиоцем и оне настале пред судом и поред чињенице да су исти морали бити посматрани као целина поготову што је предметни кривични

поступак окончан доношењем правноснажне судске одлуке, на шта се основано указује у поднетом захтеву браниоца окривљеног.

С`тога је, Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо првостепено и другостепено решење и предмет враћа Вишем суду у Крагујевцу на поновно одлучивање, који ће приликом доношења одлуке имати у виду примедбе изнете у овој пресуди, а затим правилно утврдити висину трошкова кривичног поступка који се требају исплатити браниоцу окривљеног.

Из изнетих разлога на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**За председника већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић